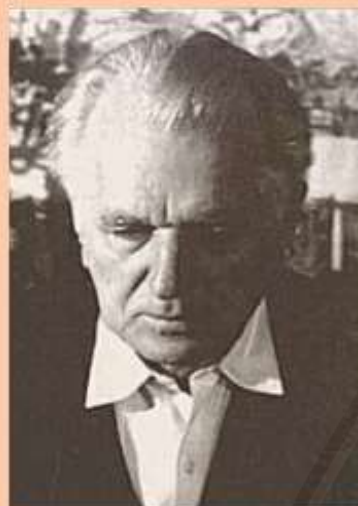
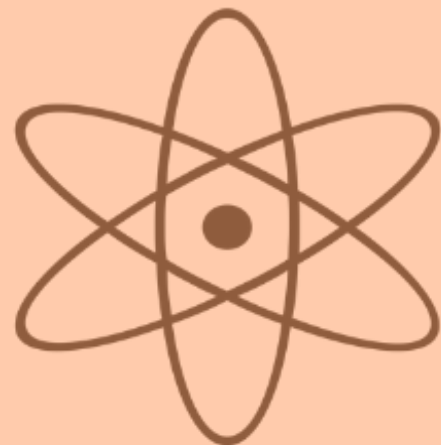

Авангарда

ЛИСТ УЧЕНИКА ГИМНАЗИЈЕ У ЋУПРИЈИ
БРОЈ 17, АПРИЛ 2018.

Нова школска година – нове промене

Свака школска година са собом носи нове изазове, реформе и циљеве. О овогодишњим променама говори нам нови директор наше школе, дипломирани физичар Дарко Миљанић.

Услови за рад у школи

- Гимназија у Ћуприји је школа која наставу реализује само у једној смени. Поседује дванаест учионица, солидно опремљене кабинете, опрему и учила доброг квалитета, медијатеку са паметном таблом, отворене спортске терене за мали фудбал, кошарку и рукомет, а у плану је и изградња отвореног спортског терена за одбојку. Све ово доприноси квалитетном образовању и омогућава ученицима да похађају наставу на једном завидном нивоу.

Издавач:

Гимназија, Ћуприја

За издавача:

Директор,
проф. Дарко Миљанић

Главни и одговорни уредник:

проф. Срећко Тимотијевић

Редакција:

Милица Радуловић 1/1
Владимир Петковић 1/2
Александра Петронијевић
1/2
Валентина Танасковић 1/1
Јована Ђорђевић 2/1
Николина Китаноски 2/1
Ива Шћепановић 2/2
Милица Ђорђевић 3/1
Мирјана Ђорђевић 3/1
Ива Јевтић 3/2
Анастасија Михајловић 3/2
Марија Милошевић 3/3
Анђела Димитријевић 4/2
Милица Томић 4/2

Лектор

проф. Тања Стефановић

Насловна страна:

Александра Илић 2/2

Техничка обрада:

проф. Славица Јовановић
Петар Петровић 3/1

Главни циљеви

- Уважавајући законска и структурна овлашћења директора Гимназије, као и његове надлежности, програмом рада директора предвидео сам низ активности тежећи остваривању следећих циљева :

1. Развијање здравих међуљудских односа кроз међусобно уважавање, разумевање, помагање и чување угледа.

2. Брига о остваривању права ученика и запослених. Обезбеђивање законитости у раду школе упознавањем свих учесника наставе са важећим прописима, праћењем њиховог поштовања и реаговањем на свако непоштовање закона.

3. Активности информисања ученика, запослених и родитеља о темама из области образовно-васпитног рада значајним за напредовање и развој ученика и запослених.

4. Планирање и организовање стручног усавршавања у школи. Равномерно укључивање свих запослених у ваннаставне активности неопходне за успешан рад у школи, развој пројектних активности и усавршавање и модернизација школе.

Одреднице наступајуће реформе

- У оквиру стратегије у средњошколском образовању, Министарство је предвидело реформу Гимназије која ће се одвијати у два правца. Први је увођење 11 нових изборних предмета од којих ученици имају право да изаберу по два различита сваке школске године.

Увођење ових предмета доводи до промене плана и програма свих других већ постојећих предмета, у циљу усклађивања са недељним бројем часова, а и фонд недељних часова ученика се повећава за два. Сваки изборни предмет оцењиваће се искључиво бројчано. Други део реформе је полагање опште матуре на крају средњошколског образовања која је јединствена за све средње школе у Србији. Садашња генерација првог разреда биће прва генерација која ће положити општу матуру.

- Полагање опште матуре подразумева полагање српског језика и књижевности, математике и предмета по избору. Овим Министарство даје предност гимназијалцима за даље усавршавање и школовање. Овакав вид реформе ученицима омогућује више часова практичне наставе, сарадњу са другим институцијама и одржавање часова ван школске зграде, односно на другим локацијама где за то постоје могућности. Оно што је најновије, а можда и најинтересантније, јесте увођење експерименталног смера у школе које за то имају услове. Реч је о отварању специјалног одељења за ученике надарене

за информатику и рачунарство, које ради по потпуно новом плану и програму. Ово одељење имаће прилику да се упозна са осам нових програмерских предмета и новим, већим бројем часова математике и физике.

Захтеви дигиталног доба и наша школа

- Дигитално доба у многим сегментима олакшава функционисање свих установа, па тако и наше школе. Могућности које нам дигитализација пружа су такве да се њоме постиже ефикаснији рад и уштеда времена. Наша школа препознаје значај дигитализације. Самим тим уводи и низ иновација у систем функционисања школе, као што је увођење електронске документације, заједничке базе података, организовање телефонских или интернет седница када је неопходно донети неке важне одлуке у што краћем року, увођење видео надзора који додатно доприноси безбедности ученика, и пријава за увођење електронских дневника. Ми се као школа увек радујемо свим могућностима које дигитално доба пружа. Покушавамо да будемо у току са свим савременим токовима наставе, колико год је то могуће.

Интересовање ученика и међусобна сарадња

- Ученици Гимназије су ученици који су заинтересовани да раде на свом личном развоју, да постану академски грађани и самим тим су, по својој природи, јако знатижељни. Укључени су у разне ваннаставне активности које школа има и која им целокупна заједница нуди. Задовољство нам је што као школа можемо ученицима да омогућимо истицање у различитим секцијама, као што су драмска, литерарна, фото и спортска секција и учешће на различитим манифестацијама и приредбама које школа организује у току једне школске године.

Такође смо поносни на то што су наши ученици укључени и у програме других институција, као што је *НОУ фест*, *Ноћ истраживача*, али и учешће на приредбама поводом обележавања дана општине, приредбама хуманитарног карактера итд. Што се тиче међусобне сарадње, морам да признам да сам при преласку са радног места професора на радно место директора школе био помало скептичан у погледу мог даљег односа са ученицима. Мислио сам да ће наш однос доста ослабити, да ће постојати нека баријера између нас и да ја нећу моћи да одржим контакт са њима на истом ниову као до сада. Међутим, радује ме да то није тако. Изградио сам такав однос са свима, како са ученицима тако и са свим осталим запосленим лицима, да су моја врата увек отворена за њих, њихове проблеме, питања, сугестије и предлоге и јако ми је драго да су они то препознали и да користе ту слободу на најбољи могући начин.

Порука родитељима и грађанству

- Моја порука грађанству, а посебно родитељима јесте да своју децу пошаљу у Гимназију, уколико желе да им пруже свеобухватно знање и добру подлогу за даље школовање и усавршавање. Упис у Гимназију можда није тако тежак, с обзиром на то да је потребан минималан број поена, али то не значи да Гимназију није тешко похађати. Ова школа одлична је основа за студије и даље усавршавање, тако да ко воли да учи треба да дође код нас да научи како се учи - наша Гимназија томе и служи.

Дан школе

Наша школа ове године је обележила своју 109. годишњицу. У ту част, организована је приредба на којој је публика могла да ужива уз гласове наших дивних ученица, звуке наших талентованих гитариста, као и уз драмски приказ ремек-дела светске књижевности *Чекајући Годоа*, у фантастичном извођењу ученика који похађају драмску секцију наше школе. Осим драмског приказа овог дела, наши глумци, тачније глумице, извеле су *Женске разговоре* Душка Радовића и унеле мало позитивности и смеха међу нашим гостима. Цела недеља била је испуњена различитим активностима тако да смо, после много година, могли видети и професоре у ђачким клупама, али и ученике по први пут за катедрама са дневником у рукама. Организована су и спортска и друга дешавања, као што су фудбалска утакмица и квиз знања који се одржао у „косој сали“ наше школе и у коме су учествовале четири екипе.

Аутор текста: Ива Јевтић (3/2)

Славимо живот

У организацији Ђачког парламента Гимназије, 26.03.2018. била је одржана хуманитарна приредба поводом борбе против рака. Вођени идејом приредбе, ученици су, на врло креативан начин, успели да прикажу неке од вредности живљења, као и то колико је важно оптимистично размишљање и упорност. Иницијатор и покретач идеје да се оваква приредба одржи био је Иван Ђорђевић, ученик одељења 1/3.

Специјалне гошће биле су две храбре жене, Маја Волк и Дијана Милојковић.

„Веома сам поносна на ову приредбу, посебно јер је организатор Гимназија из мог града. Код нас се слабо говори о малигнитетима и драго ми је да наши гимназијалци шире свест људима. То је заиста племенит чин. Поласкана што сам била једна од гошћи и верујем да ће у будућности бити још сличних манифестација“ – казала је Дијана Милојковић, показујући овим речима колики је борац.

Драго ми је да сам била део овог изузетно лепог и хуманог пројекта. Невероватан је осећај радити у тиму са људима са којима делите исти циљ, а то је помоћ особама којима је то најпотребније и подизање свести људима из окружења о овој врсти болести.

Аутор текста: Милица Радуловић (1/1)

Успешна ученица наше школе

Гимназија у Ћуприји има статус једне од најбољих средњих школа у округу захваљујући талентованим ученицима који су њено благо. Они се истичу својим талентом и посвећеношћу у области науке, музике, глуме... Међу њима је и **Нађа Бранковић** (4/3), матуранткиња, која већ четири године успешно представља нашу школу на бројним научним манифестацијама и такмичењима. С тим у вези, Нађа је одговорила на неколико питања о својим искуствима током школовања, као и даљим плановима и припремама за упис Архитектонског факултета у Београду.

❖ **Када би могла да се вратиш четири године уназад, да ли би поново уписала Гимназију?**

- Поново бих уписала Гимназију јер ми је пружила неопходну ширину у знању. Уз то, имала сам и довољно времена за ваннаставне активности, омиљене хобије и дружење.

❖ **Да ли волиш да се такмичиш и уопште да ли су ти такмичења олакшала касније припреме за факултет?**

- Волим да се такмичим, али су такмичења често стресна. Захтевају посвећеност, труд, рад и потребу да сагледаш сваки аспект проблема који решаваш. Све ово ми је, уз добру организацију, знатно олакшало припреме за факултет.

❖ **На којим такмичењима си учествовала и какви су били резултати?**

- Током свог школовања учествовала сам на такмичењима из српског језика, математике, али сам најбоље резултате увек постизала на такмичењима из физике. Издвојила бих 1. место (други разред) и 2. место (трећи разред) на Окружном такмичењу из физике. Најпоноснија сам на освојену похвалу на Републичком такмичењу из физике у трећем разреду и учешће на Републичком такмичењу у другом разреду.

❖ **Посетила си ИС Петница. Какве утиске си понела са собом?**

- Као полазник Дизајн семинара у ИС Петница, нашла сам се у друштву креативних и такмичарски настројених вршњака. Почела сам да напредујем и будем још боља. Уживала сам у дружењу, упознала неколико људи са којима сам се лако разумела и делила иста интересовања. Носим дивне успомене и сигурна сам да ће ми стечена искуства доста помоћи на факултету.

❖ **Учествовала си на научним манифестацијама локалног и ширег карактера. Које експерименте си изводила и ко ти је у томе највише помогао?**

- Волонтирала сам на деветом Фестивалу науке у Београду. У оквиру тима који су чинили ученици Гимназије и представници НОУ- тима, посетиоцима сам представила задивљујуће особине ферофлуида и неодијумских магнета, а наш штанд је био веома посећен. Исти оглед сам презентовала и на регионалном сајму образовања у Ћуприји и научној манифестацији *Еурека-Пикник*, у Крушевцу. Оглед сам демонстрирала са **Тијаном Радивојевић** (4/2). У припреми огледа смо наилазиле на бројне препреке и потешкоће, а све смо успешно превазишле уз помоћ професора Дарка Миљанића. **Јован** (4/3), **Јања** (4/3) и ја смо, као координатори научне радионице *Свет око нас у пракси*, приближили основцима науку. Теме и огледе смо припремали у сарадњи са професорима физике Дарком Миљанићем и Славицом Илић, а осмеси на дечијим лицима и њихово одушевљење су најлепша награда за труд и уложено време.

❖ **Као успешан матурант и такмичар, имаш ли неки савет за млађе ученике?**

- Не замарајте се небитним стварима. Зацртајте себи циљ и радите све што је у вашој моћи да тај циљ и остварите.

Аутор текста: Ива Шћепановић (2/2)

Радим оно што волим

Моје петничко искуство

Истраживачка станица Петница је од самог почетка отварала врата ученицима наше школе. У протеклих десет година преко 60 ученика је добило прилику да учествује у раду Петнице. О томе сведоче многобројни радови наших бивших и садашњих ученика који се чувају у архиви и библиотеци ИСП.

Мале тајне станице

Петница данас, након 35 година свог постојања, представља најразвијенији центар, где је заступљен професионални рад са младима уз упоредно похађање школе. Истраживачка станица Петница представља највећу иновацију у домаћем образовању. До оснивања Петнице, ниједна установа се није усудила да доведе у питање недодирљиве „стубове“ класичне школе, у којој се верује да је потребно у један разред сместити децу истог узраста, у којој се настава одвија по испланираним програмима, где је све унапред осмишљено и до најситнијих детаља, где се знање оцењује оценама које се сматрају главном мотивацијом и казном за ученике. ИСП је својим радом и ставом према полазницима пољуљала те стубове, а о томе сведочи и велики број полазника који је прошао кроз петничка врата (преко четрдесет хиљада). Међу тих четрдесет хиљада полазника било је најмање неколико хиљада научника, уметника, инжењера и многих других професионалаца који постижу успехе у Србији и широм света.

Време проведено у Петници

О Петници лоше може једино да прича онај ко никад није крочио тамо, ко никада није проводио време бавећи се разним проблемима у просторијама ове установе.

Ја сам већ трећу годину полазница семинара археологије у Петници. За мене је то једно од најсавршенијих места на планети. Имамо потпуну слободу, руководиоци и сарадници имају толико поверења у нас да можемо сами да

организујемо своје време, да користимо најсавременију апаратуру, да (у мом случају) обрађујемо артефакте који потичу из неолита или из доба Римљана. Петницу

такође краси и библиотека са библиотекарима који раде у њој, а који су увек спремни да помогну да се пронађе баш она, посебна, заборављена, а у том тренутку преко потребна књига.

Петница је и место где се стичу пријатељи за цео живот, заједно прослављамо свачији успех и тешимо једни друге приликом неуспеха. Мислим да томе доприноси то што смо у Петници заједно 24 часа дневно и што самим тим добијемо прилику да се баш добро упознамо.

У Петници влада позитивна енергија, која уз помоћ сарадника и руководиоца сваки пројекат чини остварљивим.

Иза сваког полазника стоје непрспаване ноћи испуњене радом и дружењем и оне никоме нису тешко пале. То су оне непрспаване ноћи које полазници желе да проживљавају изнова и изнова, јер време које ми проведемо тамо је кратко, а са нестрпљењем ишчекујемо сваку прилику за боравак у Петници.

Такође, у Петници, поред времена за рад, постоји и време за излете и разна међусеминарска дружења. На мом летњем семинару 2017. године имали смо целодневни излет, пешачење до реке Градац. Иако је излет био испуњен целодневним пешачењем кроз шуме и преко река, уз паузу за ручак и време одвојено за купање, након толиког пешачења умор се није осетио.

Сви смо били истински срећни, иако смо на крају морали да перемо наше патике које су нам помогле при нашој малој експедицији.

Наши професори истраживачи - један дан у Петници

Професори, стручни сарадник (психолог), и директор наше школе су крајем 2013. године посетили Петницу. Имали су прилику да се упознају са лабораторијама и опремом коју користе полазници, а такође и са условима за рад и боравак које Петница пружа. Није изостао ни обилазак библиотеке, где су се упознали са дивним библиотекарицама. Присуствовали су једном петничком ручку, током кога су се упознали са куварским умећима особља Петнице. Полазници семинара психологије потрудили су се да неке наше професоре укључе у једну малу радионицу и тиме су их ближе упознали са проблемима којима се баве. Ова посета је наше професоре упознала са начином рада ове установе и са местом на које шаљу ученике. Тако су и професори добили прилику да на један дан постану „полазници“ Петнице.

Пред сам полазак професори су застали да направе још једну лепу успомену

Да ли се треба пријавити?

На основу свог досадашњег искуства, препоручила бих сваком ученику, уколико је заинтересован за неки од програма које ова станица нуди, да се пријави, а ако не буде примљен приликом првог пријављивања да покуша поново. За Петницу није битан успех у школи већ интересовање ученика. Боравак у Петници доноси једно ново искуство, пуно нових пријатеља, а радови и презентације које се раде могу доста да помогну приликом даљег школовања.

Аутор текста: Мирјана Ђорђевић (3/1)

Лепота је у очима посматрача

Дијета – помоћ или опасност?

Гојазност је све више присутна, чак и међу децом предшколског и школског узраста. Уз физичку активност, као помоћ добро дођу и дијете. **Особе којима је дијета потребна треба упутити код стручњака, нутриционисте.** Свако од нас је индивидуа, са својом јединственом тежином, висином и здравственим стањем, па се адекватне дијете одређују према томе. Ово је једини начин који је поуздан и здрав, ако желимо да кренемо са дијетом.

Наравно, дијете се не прописују само као решење гојазности, из естетских разлога, већ и за смањење фактора ризика код неких болести (шећерна болест, висок притисак, повишене вредности холестерола...)

Америка је зачетник „епидемије“ зване гојазност. Из Америке је на наше тржиште стигао ланац ресторана брзе хране *Mc Donald's*, модел исхране *fast food*, планетарно популарна *Coca-Cola*... У Америци је сада свако друго дете гојазно, као и више од 30% одраслих.

Мере против гојазности нације у Француској

- Бивши француски председник, Саркози, хтео је да се у школама посебно вреднује физички изглед ђака.
- Увођење лога у виду „семафора“ за одређивање количине калорија у намирницама.
- Забрана рекламирања нездравих производа.
- Забрана аутомата за газирани сокове у школама.

Опрезно са дијетама са интернета. Иако делују примамљиво, са собом носе бројне недостатке и велики ризик.

Интернет и дијете

Све је више чланака у часописима и страница на интернету које говоре о брзом мршављењу. Иако делују примамљиво, овакве „брзе дијете“ са собом носе велике недостатке. Неке од њих су засноване на већем уносу протеина, а неке искључују угљене хидрате и друге хранљиве материје које су нам важне за развој организма. Такође, дијете које гарантују губитак килограма у року од недељу дана, па чак и мање, знају да буду кобне по нас. Честа је и појава да по престанку држања дијете дође до тзв. јо-јо ефекта, односно до повратка изгубљених килограма.

Овакве дијете знају да негативно утичу на наш организам, посебно на бубреге, јетру, срце, мозак...

Још једна од болести које су директно везане за телесну тежину је **анорексија**. Особе које пате од анорексије, покушавају да своју килажу контролишу изгладњивањем, повраћањем, прекомерним вежбањем... Такође, ове особе често себе виде у огледалу као гојазне, иако то нису.

Гојазност често повезујемо и са сиромаштвом. Храна која је органски здрава и ниско калорична обично је и скупа, као и сам режим такве исхране.

Уз смањен унос калорија, посебне режиме исхране, небројано је и третмана који служе брзом мршављењу. Beyonce и Janet Jackson су само неке од познатих личности које су пробале најопасније и најскупље третмане као што је *Master Cleanse*. На третмане овог типа дневно су трошиле огромне суме новца.

Теретана – здравље уз рекреацију

Теретана је здрав вид обликовања и одржавања мишићне масе. Свака физичка активност је корисна и потребна да бисмо били здрави и у форми. Важно је да на самом почетку уз вас буде професионални тренер који би организовао тренинге, да би развој мишића текао равномерно или се мршавило контролисано. Тај почетак, како кажу стручњаци, би требао да буде након формирања коштаног скелета, односно након 17. године. Наравно, то не значи да до овог доба не треба радити ништа, треба се бавити спортом и уопште физичком активношћу, али за озбиљнији рад у теретани треба сачекати прави тренутак.

Велику опасност са собом носе **протеини** који се конзумирају да би се брже добила мишићна маса. Дечацима су често узор особе које су „преко ноћи“ добиле лепо обликоване мишиће и све више је њихових следбеника. Док једно добијају, друго губе – своје срце слабе зарад великих мишића. Ово је врло опасно јер је доста инфаркта младих особа проузроковано управо овим. Држава је препознала овај ризик, здравствена инспекција је добила задатак да ову појаву искорени, али упркос овој акцији можемо се сусрести са радњама опремљеним само овим производима, а све их је више и у маркетима, апотекама...

Пре него што се упустимо у физичко усавршавање и јачање, врло је важно да наша психа буде довољно стабилна и да успемо (ма какви исходи вежбања били) да прихватимо и заволимо своје тело. Наравно, треба бити реалан и искрен према себи, да не би дошло до нарушавања здравља, као ни до прекомерног мршављења или гојења.

Наше тело ће нам бити захвално, а ми срећни у њему.

Аутор текста: Милица Ђорђевић (3/1)

Учење, знање и успех

Радост матураната

Овако су прошлогодишњи матуранти проводили своје последње дане у нашој школи. Они су отишли, а нови матуранти долазе. Приређен је и „пена парти“, где су се матуранти лудо забављали, али највећи утисак на све оставило је матурско вече.

МАТУРАНТИ ПЛЕШУ,
НА КРИЛИМА СНОВА,
КА БУДУЋНОСТИ

Урош Стојиљковић, прошлогодишњи ђак генерације, резервисао је место у групи двадесет најбољих матураната у конкуренцији 600 најбољих ђака из читаве Србије. Добитник је стипендије за једногодишње онлајн школовање на престижном IT Academy, коју додељује *Линк група*. У складу са својим интересовањима и љубави према хемији, освојио је прво место на Републичком

такмичењу и треће место на Хемијској олимпијади за школску 2016/17, чиме представља како понос наше школе тако и града.

Девојка која је очарала Париз

Након успешно завршене модне сезоне 2016/17. у Милану, за модну кућу *2Morrow*, матуранткиња наше школе, Маја Миловановић, ове године наступила је у Паризу, учествујући на престижном *Oriental fashion show*, где је презентовала познате светске креаторе. Поред тога, Маја се пласирала и у финале избора за *Miss Serbia 2018*. које ће се оджати крајем лета у Порто Карасу. Маја је до сада представљала како наше, тако и стране креаторе попут Бате Спасојевића, Марије Шабић, Мариос Каравасилис итд, на манифестацији *Serbia Fashion Week*. Ове године се спрема да летњу сезону поново проведе у Паризу, а како каже, најлепше се осећа у „граду светлости“.

Волонтери на Ноу фесту

Традиционално, и ове године, одржан је *Ноу фест*, на коме су наши овогодишњи матуранти активно учествовали.

Волонтери су били Ђорђе Трајчевски, Јован Николић, Ива Петровић, Сандра Младеновић, Нађа Ничић и Јована Ристић. Сви они су успешно представили живот и рад наше школе.

Аутор текста: Анђела Димитријевић (4/2)

Свет освојен спортом

Моја другарица, матурант наше школе, Анђела Димитријевић, 2016. године победила је на Светском првенству у фитнесу. Уз много пожртвовања њен сан се остварио, а сваки остварен сан рађа нови и виши циљ. Преко Италије, Шпаније, Француске и других држава широм Европе, освојила је многе медаље. Анђела

тренира од своје седме године гимнастику, а активно се такмичи од 2012. године. Учествовала је на многобројним такмичењима, била је државни првак, а на Европском првенству 2015. године освојила је друго место. И даље активно тренира, остварујући оно за шта се бори и жели од детињства. Њена велика љубав према спорту определила је и њене снове за будућност.

Аутор текста: Милица Томић (4/2)

Вршњачко дигитално насиље

Безбедно понашање на интернету је важан део дигиталне писмености

Дигитално насиље или „cyberbullying“ јесте вид насиља који се дешава преко дигиталних уређаја као што су мобилни телефони, компјутери или таблети који су данас свима доступни. Постоји више врста таквог узнемиравања, а посебно је тешко вршњачко дигитално насиље. Оно подразумева да у њему учествују малолетна лица. Уколико су актери одрасле особе, то се онда назива дигитално узнемиравање и прогањање. Електронско насиље се најчешће дешава преко социјалних мрежа где се могу поделити разни садржаји доступни јавности.

Најчешћа места где се то дешава јесу:

- Друштвене мреже *Instagram*, *Snapchat* и ређе *Twitter* и *Facebook*
- *Whatsapp*, *Viber* или SMS поруке преко којих се садржаји деле међусобно
- веома ретко e-mail

Оно што одликује овакво насиље јесте слање, објављивање тј. „шеровање“ негативног, лажног или пакосног садржаја о некоме. Најчешће су то објаве туђих личних и приватних слика, без икаквог знања и дозволе особе са слике, или приватних информација које изазивају срамоћење и понижење особе. Тиме се често долази до границе илегалних поступака или криминалног понашања.

Док су у свету истраживања на ову тему веома заступљена, у Србији још увек постоји ограничен број истраживања. Крајем 2012. године, у пројекту *Зауставимо дигитално насиље*, спроведено је прво истраживање на ову тему. Дигитално насиље доживело је 37% основаца и 66% средњошколаца. Укупно 22% основаца и 30% средњошколаца видело је или чуло да њихови вршњаци трпе дигитално насиље.

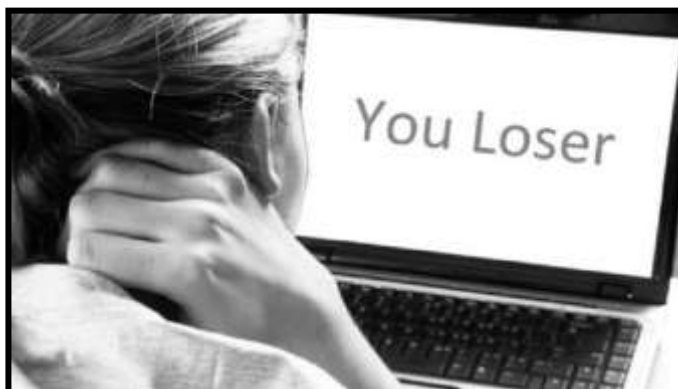
Истраживање *Школа без насиља* из 2013. године, о изложености ученика ризицима дигиталног насиља, показало је, између осталог, да чак 37% ученика одговара на поруке непознатих особа које желе да успоставе контакт, 16% њих даје личне податке особама које не познаје и које никада није срело, а чак 11% ученика прихвата састанке са особама које су упознали преко интернета.

У нашој школи постоје примери дигиталног насиља, а нажалост велики део таквих случајева остане непознат професорима. Не постоје тачни подаци о томе колико је ученика доживело дигитално насиље. Оваква врста истраживања још увек није спроведена у нашој школи. Велики проблем представља то што ученици не желе да се обрате за помоћ, нити да поделе своје лоше искуство са другима, а разлози за то су најчешће личне природе.

Пример вршњачког дигиталног насиља: Направљен је профил на инстаграму или фејсбуку који поставља слике и омаловажава одређене ученике и људе из њихове околине. Име и профилна фотографија којом се тај профил представља су анонимни и не постоји начин да жртве саме открију ко стоји иза тога. Фотографије које се избацују су ружне, непримерене и нимало комичне, заједно са коментарима и увредама које следе у опису „шерованих“ фотографија.

„Да не вршимо насиље над другима и да не дозволимо да над нама врше насиље.“

Снежана Марковић, саветник
министра просвете.

Знаци изложености дигиталном насиљу:

- узнемиреност у вези са интернетом
- промена навика у вези са коришћењем интернета
- осамљивање, нерасположење и раздражљивост
- погоршање успеха у школи
- избегавање доласка у школу
- употреба штетних супстанци (алкохол и дрога)
- психосоматски симптоми (главобоља, болови у стомаку, нагло мршављење, ноћне море)

Због чега треба да будемо забринути?

Ширењем друштвених мрежа на интернету, коментари, слике, објаве и садржаји који су тамо подељени, све су доступнији нашој околини, како ближе тако и даље. Све што поделимо на друштвеној мрежи, истог тренутка постаје доступно свима и често, иако обрисано, може веома лако бити сачувано на уређају неке друге особе. Све што објавимо утиче на туђе мишљење о нама и наше представљање на друштвеној мрежи, али касније и на битније ствари у нашем животу као што су поред образовања и школе, посао.

Осим жртви оваквог насиља, треба да се забрину и насилници и сви који су у насиљу учествовали јер такви поступци могу и на њих утицати негативно. Један од разлога због којег се неки тинејџери окрећу дигиталном насиљу јесте могућност да остану анонимни, али данас је увек могуће открити особу која стоји иза злостављања.

Грађани у Србији могу да пријаве злоупотребу интернета и угрожавање безбедности деце на интернету, на број телефона **19833**, слањем мејла на адресу **bit@mtt.gov.rs** или путем електронске пријаве на порталу **www.pametnoibezbedno.gov.rs**. Такође, злоупотреба и угрожавање деце на интернету може се пријавити Министарству просвете, науке и технолошког развоја, на ССС телефон **0800/200- 201**.

Аутор текста: Анастасија Михајловић (3/2)

Пратимо догађаје за вас

Познати писац, академик Драгослав Михаиловић, сетио се још једном своје школе и послао неколико примерака најновијих издања својих књига. Захваљујемо се господину Михаиловићу на указаној пажњи и љубазности.

Денис Рамић је наступао за репрезентацију Србије на Европском првенству у фудзалу, у Словенији, у фебруару 2018. На отварању првенства, Денис је против домаћина дао први гол и тиме значајно допринео резултату 2:2, који нам је одшкринуо врата за пролаз међу осам најбољих. И поред пораза репрезентације у четвртфиналу, можемо бити задовољни наступом и игром нашег доскорашњег ђака који је показао велико мајсторство, нарочито у одбрани.

Традиционални, десети по реду, Бонетов *Цугер меморијал* 2017. у организацији овдашњег шаховског клуба „Раднички – Боне“ окупио је 34 учесника. Међу њима су била четири велемајстора, пет интермајстора и шест мајстора. Победио је интермајстор Зоран Новоселски. Ово је прилика да се потсетимо да је Мирослав Боне Миленковић (на слици са Зораном Новоселским) био наставник француског језика у нашој школи и да је давне 1958. победио на Отвореном првенству Париза у шаху. Имао је запажено учешће на неколико међународних турнира, а био је члан више клубова међу којима и Ш.К. „Каиса“ из

Париза, члана прве француске лиге.

Вера Николић је као ученица наше школе, у Лондону 20. јула 1968. године на стадиону *Crystal Palace* трчала светски рекорд на 800 метара са резултатом 2:00,5 који није био оборен више од три године. Вера је уједно, са својих непуних двадесет година, била и најмлађа светска првакиња читаве две деценије. Ове године се навршава педесет година од овог највећег успеха српске атлетике. Овим путем поздрављамо Веру Николић и желимо јој добро здравље и сваку срећу.

Некадашњи ђаци наше школе, оснивачи фирме *Quantox Tehnologija*, Вук и Милан Поповић, још једном су показали да нису заборавили своју школу. Донирали су десет најновијих рачунара за потребе наставе. Такође, настављају са награђивањем наших најбољих ђака матураната.

Овог лета ће бити четири године како је почео са радом *VIVO Shopping park* у Јагодини. Можда нисте знали да је идејни творац и реализатор овог, петнаест милиона евра вредног пројекта, наш бивши ђак, Павле Андрић, иначе магистар машинства.

Машина 96. медаља

На последњем *Evita cup* такмичењу у ритмичкој гимнастици одржаном у Свилајнцу, у априлу 2018. Године, **Маша Матић (3/3)** је у сениорској конкуренцији заузела треће место. То је била инспирација Милице Живковић и Марији Милошевић (3/3) да нам кажу неколико реченица:

Машу смо се упознале неколико дана након поласка у Гимназију. Требало је мало времена да се упознамо и постанемо добре другарице. Тренира гимнастику од своје пете године и врло је успешна у томе. За свако њено такмичење је добијала највећу подршку од свих нас и славили смо сваки њен успех. Њен најбољи резултат је Државно првенство у гимнастици 2017. Године, када је освојила бронзану медаљу и била номинована за спортисту године. Поред тога, на такмичењима у Мађарској и Босни је освојила сребрну медаљу у раду са обручем и златну са чуњевима. Ове године је постигла невероватне резултате на Међуокружном такмичењу школа у Костоцу, на коме је осветлала образ нашој школи постигнутим другим местом. Она, у свом животу пуном обавеза, увек нађе времена за дружење и забаву са пријатељима, а и поред тога постиже завидан успех у школи. Својом ведрином и позитивном енергијом свакоме може да улепша дан, ма колико тежак био. Укупно има 96 медаља, али верујемо да ће их у будућности бити много више. Маша је особа која даје свој максимум у свему што ради.

Међународна размена ученика

Размена ученика не само да пружа упознавање нових држава, знаменитости и обичаја, већ пружа могућност упознавања нових култура, људи и језика.

У овом чланку ћете прочитати авантуру Софије Јаношевић, ученице која је годину дана провела у Фиренци, и Ђованија Берта из Венеције који је тренутно у Њуприји.

Софијина прича:

1. Каква је твоја породица и да ли си се брзо уклопила?

- Могу рећи да сам стварно пресрећна са својом „новом“ породицом. Одмах на почетку су ме прихватили као њиховог равноправног члана. Моји „италијански родитељи“ су заиста предивни људи и не постоји начин да им се захвалим за све оно што су урадили за мене. Отворили су ми врата свог дома раширених руку, са осмесима на лицима, и то мени- непознатој особи о којој нису знали готово ништа. Није потребно рећи ништа више, то све говори о њима и њиховој доброту, али ја нећу стати ту.

2. Која си места обишла и која ти се знаменитост највише допала?

- Обишла сам: Рим, Наполи, Помпеј, Асиси, Пизу, Венецију, Падову, Ферару, Сиену, Верону, Перуђу и, наравно, Фиренцу. Иако се мој повратак ближи, испланирала сам још доста обилазака. Свако место које сам обишла је предивно, али морам признати да је мој град, Фиренца, моје омиљено.

3. Да ли постоје разлике између наших и њихових обичаја?

- Иако смо географски релативно близу, наши обичаји су врло другачији од њихових. За ових седам месеци научила сам доста о култури, обичајима и навикама Италијана. Прихватила сам и свакодневно практикујем њихове обичаје, али не забрављам наше. Упознала сам Италијане са нашим обичајима, нарочито за време празника.

4. Која су била твоја очекивања пре одласка у Венецију? Да ли су испуњена?

- О Венецији су ми увек дивно говорили и увек сам замишљала себе у том прелепом граду. Мислила сам да се моји снови неће остварити, бар не скорије, али захваљујући овом програму они су се испунили пре него што сам очекивала. У току размене, у Италији, пружила ми се прилика да изаберем град у ком ћу провести недељу дана, а ја сам изабрала Ровиго, малени градић надамак Венеције, са нешто више од 50 000 становника. У склопу програма био је и обилазак Венеције и томе сам се радовала данима. Нажалост, временске прилике нису обећавале лепо време. Било је облачно и чинило се као да ће сваког тренутка почети киша. Иако дуго нисам спавала од узбуђења, била сам пуна енергије. Када смо изашли из воза била сам јако нестрпљива и одјурила сам са станице. Одмах сам остала без даха, први утисак памтићу заувек - божанствена Венеција, чак и лепша него што су је описивали.

Giovanni's story:

- 1. What were your expectations before coming to Serbia, and have they been fulfilled?**
 - Before coming to Serbia I haven't had many expectations, but in general I appreciated this adventure.
- 2. How was your host family, did you fit quickly?**
 - My host is pretty good and yes I fitted in fairly quickly.
- 3. Which places have you visited, and which sight did you like most?**
 - I mostly visited the major cities like Belgrade and Novi Sad. I have occasionally visited a few Roman ruins and orthodox churches.
- 4. Is there any difference between our and your customs?**
 - Serbian customs are pretty different from ours, mostly due to the difference in religion and history.

Аутор текста: Николина Китаноски (2/1)

Електрични аутомобили долазе

Електрични аутомобили су били популарни крајем 19. и почетком 20. века, док су унапређења мотора са унутрашњим сагоревањем и масовна производња јефтинијег возила на бензин довели до смањења коришћења возила на електрични погон. На тржишту су од 2008. године.

Tesla motors је произвођач аутомобила из Силицијумске долине из Калифорније. Компанија је добила име по српском научнику Николи Тесли и у њој се искључиво користе АС асинхрони мотори, баш онакви какве је Никола Тесла пројектовао 1882. године. Убрзо након оснивања фирме, направљен је ауто *Tesla roadster*, електрични спортски ауто који је захваљујући својим литијум јонским батеријама успевао да достигне опсег кретања преко 320 километара, и то са једним пуњењем батерија.

Београдски сајам аутомобила је ове године први пут понудио нашем тржишту електричне аутомобиле за продају. Реч је о свега шест возила чија се цена креће од 31000 до 160000 евра. Овакви аутомобили се у Европи продају већ неколико година, али тамо, за разлику од нашег

тржишта, постоје субвенције државе и овакав тип аутомобила је знатно јефтинији. Поред субвенције за куповину, власници ових возила уживају у погодности бесплатног паркинга, возње жутом траком и пуњења струјом у периоду до три године. Модели електричних аутомобила који су тренутно у понуди у Србији (електрични *Golf*, *BMW* серије *I-3* и *Toyota Prius*) имају домет од 300 километара, што је довољно просечном српском возачу да оде на посао и врати се. Цена возње на сто пређених километара износи три до четири евра, а то је

знатно повољније у односу на садашње цене нафте и бензина.

Илон Маск (1971.)
Tesla motors, Space X
„**Мислим да је важно поћи од основе, а не од аналогije.**“
Коментар о успеху компаније.

Аутор текста: Владимир Петковић (1/2)

Ђорђе Пажин – злато Ћупријске кошарке

Ђорђе Пажин, један је од најталентованијих младих кошаркаша данашњице. Своје прве кошаркашке кораке начинио је у Ћупријском кошаркашком клубу. Неко време играо је и у Италији, а сада се налази у редовима КК “Партизан“, једног од најпознатијих и најтрофејнијих клубова Србије.

Прошле године, на европском првенству у Подгорици, у августу месецу, Ђорђе је донео бронзану медаљу младој репрезентацији Србије и нашао се у идеалној петорци првенства, што нас је, слободно можемо рећи, учинило јако поносним суграђанима.

Интервју са Пажином, где он открива нешто више о својој каријери, прочитајте у наставку.

- **Зашто си изабрао баш кошарку, шта је било пресудно када си одабрао овај спорт?**

Када сам имао пет година, био сам највиши у својој, а и у старијој генерацији. Волео сам да стално тапкам лопту па су ме родитељи уписали на кошарку и било је супер.

- **Једно време играо си и у Италији, која је разлика између италијанске и наше кошарке?**

Италијанска кошарка се много више игра по шаблонима тренера и има мање импровизација него у српској кошарци.

- **Помени пар својих највећих успеха и како си се осећао у тим моментима?**

Сећам се прве године у Италији. Били смо прваци, а сви су нас отписивали те године. Када смо освојили првенство, то је било нешто неописиво, посебно што је то био мој први трофеј. И наравно, не могу да не споменем огроман успех са репрезентацијом. Играти за своју земљу и освојити бронзу, још бити и у идеалној петорци првенства, није мала ствар. Такав осећај се речима не може описати.

- **У ком клубом би волео да играш и шта би поручио младим играчима – почетницима?**

Немам ни један клуб за који бих баш волео да потпишем уговор. Тренутно једина ствар на коју сам фокусиран јесте да будем спреман када први пут добијем шансу да играм у КК Партизан. Кошарка је леп спорт који доноси доста тога, али ништа неће доћи без напорног рада и одрицања. Почетницима бих желео да кажем да напорно раде и верују у успех.

Аутор текста: Ива Јевтић (3/2)

Одбојкашка традиција наше школе

Владан Ђорђевић

Владан Ђорђевић, рођен 10.01.1983. године у Ћуприји, своје прве одбојкашке кораке започео је 1991. године у ОК „МОРАВА“ у Ћуприји. Први професионални уговор потписао је са ОК „ПАРТИЗАН“ 1998. године. Игра на позицији примача, а препознатљив је по веома снажном и прецизном сервису. Био је члан кадетске, јуниорске, универзитетске и сениорске репрезентације, учесник Олимпијаде 2004. године у Атини.

Почетак успешне каријере

Владанови родитељи су такође играли одбојку, па је било логично да и он настави или да бар покуша. У почетку није волео тај спорт и одбојка му није била занимљива, али временом се родила љубав према њој. Био је од самог почетка талентован, али тврди да не би успео да није пуно и често тренирао. Најтеже му је било, каже, да се одвоји од породице.

Како превазићи тешке тренутке

Владан је много пута пожелео да одустане, после разних повреда и пораза, али схватио је да одустајање није опција и да мора да настави још јаче и боље. Каже да се млади морају максимално посветити ономе што раде, да се труде, буду упорни, и успех ће доћи. Такође саветује свима који већину свог времена проводе поред рачунара и мобилних телефона, да то време искористе на други начин, тј. да се баве било којим спортом.

Аутор текста: Јована Ђорђевић (2/1)

Сребрне одбојкашице

Одбојкашки тим наше школе је ове школске године постигао велики успех. Након дуго година сребрни пехар са међуокружног такмичења доспео је у руке наших девојака.

„Као и свако спортско окупљање, такмичење у Смедереву ми је донело нова искуства и нова дружења, упознале смо се са осталим тимовима и сви смо се заједно бодрили у току игре.

Подршка целе школе и посебно професора физичког нам је и помогла да дођемо до другог места. Презадовољне смо тиме, такође, што смо сарађивале и играле као једно.“ – своје дивно искуство поделила је са нама Јована Стојановски, играчица добитне поставе.

Аутор текста: Милица Ђорђевић (3/3)

Наша каратисткиња

Милица је на другом колу лиге освојила прво место у категорији 2000/2001/2002 у катама, које се одржало у Њуприји. Била је кадетски првак Србије 2016. у Алексинцу, и то је њено најзначајније такмичење поред Светског Првенства у Београду. Милица има 52 медаље од којих су 17 златне. Она тренира карате већ 6 година. Има браон појас, и сваког дана је све боља и боља.

Аутор текста: Александра Петронијевић (1/2)

Будућност српске атлетике

Алекса Милановић (1/1) креће путем великих успеха следећи свог тренера Драгана Здравковића. У атлетици је већ 7 година и освојио је 153 медаље, од којих су 24 са државних првенстава. Учесник је ЕУОФ-а (Европски олимпијски фестивал младих) и Балканијаде. Овогодишњи најбољи резултати су му: државни првак у категорији млађих јуниора на 1500м и 3000м у дворани, Београд.

-Често су моји снови, моје жеље које бих волео да испуним. Обично ми се снови нижу као степенице којима се лагано пењем, корак по корак. Још увек се нисам осмелио да сањам да постанем светски рекордер. Предамном је још пуно препрека и истрчаних километара, али верујем да ћу отсањати и тај сан - поверио нам се Алекса.

Аутор текста: Валентина Танасковић (1/1)

Учинили су нас поносним

Матуранти који су се издвојили: Бранковић Нађа (4/3), Вучковић Дијана (4/1), Трајковић Александра (4/2) и Стајић Урош (4/2)

Међу најбољима у Србији

Ове школске године учесници републичких такмичења су: Ракић Катарина (1/2), Матић Маша (3/3), Томић Сара (1/2), Милановић Алекса (1/1), Тојановић Мина (1/3), Илић Марија (1/1), Максимовић Ана (1/1).